

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 157/2021
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Дирекција за развој и изградњу Града Враћа“ у ликвидацији, Враће, ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Враћу, у седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Враћу.

Образложење

Дана 20.07.2016. године, пред Основним судом у Враћу покренут је поступак по тужби тужиоца АА из ... против туженог ЈП „Дирекција за развој и изградњу Града Враћа“ из Враћа, ради исплате потраживања из радног односа. У току трајања овог судског поступка, решењем АПР од 14.02.2017. године усвојена је регистрација пријаве покретања поступка ликвидације туженог, па је Основни суд у Враћу, 23.01.2018. године донео решење П1 1598/16, којим се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је уступио Привредном суду у Лесковцу, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр.116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Враћу.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, одређено је да привредни суд у првом степену суди, између осталог и у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а према ставу 3. истог члана, између осталог суди и у споровима

поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима и обавезама и одговорностима из радног односа и о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

Правилна примена одредбе члана 25. став 1. тачка 4. Закона, не подразумева да је привредни суд надлежан у сваком случају када је над странком покренут поступак реорганизације или судске и добровољне ликвидације и стечаја, већ само у случајевима када се ради о споровима који су настали поводом ових поступака. Основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима у којима није надлежан други суд.

У конкретном случају над туженим јесте покренут поступак добровољне ликвидације, али се овај поступак не води и поводом ликвидације, с обзиром да је тужба суду ради исплате потраживања из радног односа – накнаде за прековремени рад и регреса, поднета пре покретања овог постука, а тужбом се не оспорава одлука о ликвидацији нити се указује на неправилности у вези са овим поступком, па је применом члана 22. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари – стварно надлежан Основни суд у Врању.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић